

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2013. december 1.
(vasárnap)**

Horváth Géza

Ő JÖN

Lekció: Máté 24,27-44

Alapige: Jelenések 1,7

Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja Őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.

Imádkozzunk!

Dicsőítünk, örökkévaló Urunk, és valljuk a mennyei seregek sokaságával, hogy „szent, szent, szent az Isten, teljes, mint az egész föld az Ő dicsőségével”.

Köszönjük, hogy advent első vasárnapján lehetünk együtt, és a te házádba gyűjtöttél bennünket, örökkévaló Istenünk.

Taníts bennünket, hogy az advent nem a készülődés ideje, hanem a készülés, a felkészülés ideje a számunkra. Nem a várakozásé, hanem a várásé. Tudjuk, hogy kit várunk, nem tudjuk, hogy mikor jön, de engedd, hogy igéd figyelmeztessen, bátorítson és vigasztaljon bennünket, hogy szeplő és hiba való népet tudj készíteni arra a napra.

Köszönjük, Urunk, hogy Szentlelked áldását és segítségét kérhetjük, hogy azon gondolkozzunk: vajon nem talál-e ama nap bennünket készületlenül?

Kérünk, oszlasd a sötétséget, Urunk. Nemcsak ezen a teremtett világon, ahol a bűn árnyékol be mindent, és ahol sötétség, halál árnyékának földje van, hanem oszlasd el a mi szívünknek, elménknek is homályosságát.

Kérünk, Urunk, törd össze előítéleteinket, a szívünk keménységét. Kérünk, taníts bennünket arra, hogy mi is felelősek vagyunk azért, hogy vajon hozzád jövünk-e, benned találjuk-e meg üdvösségünket, benned találunk-e meg mindent, ami a mi üdvösségünkre és örök életünkre nézve szükséges.

Kérünk, rontsd le elképzeléseinket, gőgünket. Törd meg az akaratomat; ne azért, Urunk, hogy szolgálva tegyél bennünket, hanem azért, hogy gyermekeid lehessünk, akik boldogan szolgálnak neked és követnek téged.

Jövel, ó áldott Szentlélek, gerjeszd fel híveidet, hogy szívük egyenesen csak rád függesztessen.

Ámen.

Igehirdetés

Advent első vasárnapja van. Szeretettel köszöntöm az egybegyűlt gyülekezetet ezen a szép vasárnap délelőttön. A Jelenések könyve első fejezetének hetedik versére fogunk ma figyelni: „Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték...” — Az advent latin kifejezésből származik: advenit, ami azt jelenti: ő jön. Ennek a két szóból álló mondatnak mindkét szaván nagy hangsúly van. Azon is nagy hangsúly van, hogy jön, és majd látjuk az igéből, hogy azon is nagy hangsúly van, hogy Ő jön. Mert mindkettő számunkra csodálatos evangéliumot és drága tanítást hordoz.

Isten népe számára Jézus Krisztus visszajövele már nem a karácsonyra való készülődést jelenti, a világ számára egyre inkább azt jelenti. A világ azt gondolja, hogy advent azt jelenti: készüljünk a karácsonyra, vegyük meg az ajándékot, döntsük el, kit hívunk esetleg meg, mit fogunk főzni, sütni.

Isten népe számára advent már azt jelenti, hogy Isten ígéreteinek nagy része beteljesült, eljött az idők teljességében Isten Fia. Kibocsátotta Isten az Ő Fiát számunkra. Feltámadt a halottak közül, felment a mennybe és onnan visszajön majd ítélni élőket és holtakat — ahogy nemsokára az Apostoli hitvallásban is fogjuk mondani.

Jézus Krisztus visszajövetelében azonban lássuk meg, és megláthatjuk ebben a mai igében, hogy mit hiszünk, mit vallunk, kit várunk, és legfőképpen hogyan várjuk Jézus Krisztust, a mi Urunkat. Mert semmi kétség, hogy el fog jönni. Istennek minden ígérete igenné és ámenné lett Őbenne.

Éppen ezért, először nézzük meg, hogy mielőtt János a Jelenések könyvének 1. fejezetében Jézus Krisztus felhőkkel való visszajöveteléről beszélne, miről beszél néhány verssel korábban? Ugyanis van egy olyan téves gondolkodás még a hívő nép között is, hogy a Jelenések könyve a jövővel foglalkozik. Mi fog történni? Jézus Krisztus eljövelekor mi lesz a világgal, amely sokaknak nagy félelemre ad okot. Sokan ki is használják ezt, hogy az embereket félelemben tartsák, megrémísszék: Majd ha Jézus Krisztus visszajön, ítéletet fog tartani.

A Jelenések könyve nemcsak arról szól, hogy mi fog történni, hanem arról, hogy mi történt eddig. Ha megnézzük a 7. előtti verseket: János leírja Isten Szentlelkének a diktálására: „kegyelem néktek és békesség Jézus Krisztustól, aki hű tanúbizonyság, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak a fedelme, aki szeret minket és vére által megszabadított bűneinktől és királyságává tett minket, az Ő Istenének és Atyjának papjaivá.”

Mielőtt arról beszélne János, hogy mi fog történni, először arról beszél, mi történt eddig. Mert Jézus Krisztust a hívőnek nemcsak a jövőben kell szemlélni, hanem a jelenben és a múltban is. Ezért mondja itt János: „Attól, aki van, aki volt és aki eljövendő.” — Ez számunkra hatalmas üzenetforrás. János itt az igében összekapcsolja Jézus Krisztus visszajövetelét, eljövetelét az Ő golgotai kereszthalálával és feltámadásával. Azt mondja ezzel a számunkra: nem lehet szemlélni e nélkül az Ő visszajövetelét.

Azon is hangsúly van, hogy az a Jézus Krisztus jön, aki: hű tanúbizonyság. Az a Jézus Krisztus jön vissza, aki ítélőbíró, de ez nem lenne teljes evan-

gélium. A teljes evangélium az: az az ítélőbíró jön a mennyből, aki hú tanúbizonyság. Aki a Golgota keresztyére ment a mi bűneink miatt. Aki elsősülött a halottak közül. Aki szeret minket és megmosott bennünket a mi bűneinktől. Aki Istennek papjaivá tett bennünket, és aki megígérte, hogy aki győz, az vele együtt ül az Ő királyi székében. — És csak ezután mondja János: „Íme, eljön a felhőkkel.”

Jézus Krisztus visszajövetelét összekapcsolja azzal, hogy Ő már eljött. Ugyanis azt mondja ezzel nekünk, hogy ember, az üdvtörténetet együtt lásd. Ne csak az Ő eljövetelét lásd, hanem lásd meg azt, amikor eljött *hozzád*. Aztán, amikor eljön megint a felhőkkel, akkor eljön érted. Először azt lásd meg, amikor eljött hozzád átszegzett kezével, hívó hangjával, az evangélium bizonyosságával, amikor megpecsételte az Atya szeretetét a számunkra a Golgota keresztyén. Amikor feltámadt, mert be kellett teljesülnie az ígének, hogy az Ő szentjét nem hagyja a sírban, és nem engedi, hogy az Ő szentje rothadást lásson. — Ez az első nagy üzenete, hogy Jézus Krisztust csak azt szemléli igazán és helyesen, aki nemcsak a jövőben szemléli, hanem aki a jelenben és a múltban szemlélte és szemléli.

A másik üzenete ennek az ígének, amikor János összekapcsolja Isten üzeneteként az eljövendőt azzal, ami már történt. Ez pedig azt jelenti a hívó számára: testvér, ott és akkor az fog veled történni, ami már megtörtént eddig. A te ottani állapotodnak a gyökere az itt van a te múltbeli helyzetekben. Azt mondja: „tett minket az Ő papjaivá.” Országának népévé tett bennünket — és ezután mondja: visszajön a felhőkkel, és minden szem meglátja Őt, még akik általszegezték, azok is.

Ez azt jelenti számunkra, hogy a Jézus Krisztussal való találkozás kikerülhetetlen. Sőt nemcsak minden szem meglátja, hanem a Biblia alapján azt is mondjuk, hogy minden szem *felismeri Őt*. Még azok is, akik átszegezték. Ezért lesz nagy sírás azon a napon. A Bibliában ez a szó: átszegezték, olyan igeidőben van, ami azt jelenti a számunkra, hogy nemcsak egyszeri esemény, hanem folyamatos esemény.

Nehogy arra gondoljunk, hogy akik a Golgotán álltak, ne csak arra gondoljunk, hogy azok szegezték át Krisztust, akik a Golgotán kezébe, lábába beleverték a szögeket. Ez azt jelenti a Bibliában, hogy sokan, azóta is megfeszítik a Krisztust. Mivel? A hitelenséggel, az ellenállással, az elutasítással. — Valaki elmondta, hogy a múltkor becsengettek egy lakásba. Kinézett valaki és azt mondta: köszönjük, nem foglalkozunk misztikus dolgokkal. Ezt arra értették, hogy az ígével nem foglalkoznak. Krisztussal nem foglalkozunk.

Akik kitagadják Krisztust, akik nem veszik komolyan, hogy „én vagyok az élet, és aki énhozzám jön, azt semmiképpen ki nem vetem”, akik elutasítják, és azt mondják: köszönjük, nekünk nincs rá szükségünk, mi éljük a magunk életét, mi berendezkedünk a magunk gondolatai szerint, járjuk a saját utunkat. Mi tudjuk, hogy kell csinálni, — csak éppen az eredmény ezt nem mutatja. Mi majd segítünk magunkon. — És még hozzáteszi az ember nagy balgán és nagy bután: ha magunkon segítünk, Isten is megsegít. — És hirdeti az ember az önmegváltást, az önmegvalósítást.

Szeretném, ha ma Isten Szentlelke beírná a szívetekbe ezt az igét: „íme eljön a felhőkkel...” — de ez a mi számunkra nem rémisztó, hanem a hívó számára ez evangélium.

A Heidelbergi Káténak nemcsak a feleletei csodálatosak, hanem maguk a kérdések is. Ahogy azt 450 évvel ezelőtt a Heidelbergi Egyetem professzorai megfogalmazták. Amikor Jézus visszajöveteléről tanítottak, akkor feltették azt a kérdést: Mi a te vigasztalásod abban, hogy Jézus visszajön? — az egyetem hitben járó professzorai tudták, hogy Krisztus visszajövetele a hívó számára nem rémisztó, hanem vigasztaló dolog. Mi a te vigasztalásod? — Itt hadd tegyem fel azt a kérdést most, mert nem ismerek mindenkit, és nem tudom, hogy vajon az a nap, amikor Krisztus eljön a felhőkkel, vajon téged hogy fog találni? Vigasztalni fog téged, vagy rémiszteni?

Azt is el kell mondanom, hogy azoknak, akik nem az övéi, akik nem mondhatják el: tett minket a maga országának polgáraivá, papokká az Isten előtt, annak a Krisztus visszajövetele bizony rémisztó lesz. De aki el tudja mondani: megmosott minket az Ő vérében, megváltoztatta az én Isten előtti helyzetemet, ellenségből barátta tett, „nem népből” néppé, korcsokból fiaivá tett bennünket, annak vigasztaló Krisztus visszajövetele. Azoknak semmi okuk nincs a félelemre. Akik pedig nem az övéi, azoknak pedig minden okuk megvan arra, hogy féljenek. — Ezzel nem rémiszteni akarok. Isten igéjének nem az a célja, hogy félelemben tartson bennünket, hanem az: térj meg addig! Lásd meg, hogy ma felkelt a nap... A Sirmalmak 3,22 szerint az Ő kegyelmessége. Az Úr kegyelmessége, hogy még nincs végünk, mivel nem fogyatkozik el az Ő irgalmassága.

Gondoltál-e arra, hogy ma még lehet, ma még szabad. Engem Isten igéje nem fenyegetni akar, hanem figyelmeztetni akar, és az teljesen más. Vannak szekták, akik fenyegetnek, és csak ezt fújják: mi lesz veled, ha Jézus visszajön? Mi először nem ezt hirdetjük, hanem azt, amit János is hirdetett: Jézus Krisztus hú tanúbizonyság. Mi először azt hirdetjük, hogy a maga életét letette a Golgotán, és feltámadt a halottak közül azért, hogy elvegye a bűneinket, és igazítson bennünket. (Így írja Pál apostol a Római levélben.)

Ezért döntő, milyen reménységgel várod Jézus visszajövetelét. A vigasztalás ugyanis két dologban van: az egyik Jézus Krisztus személyében van, a másik pedig: eljövetele okában. Először Jézus személyében, amit így mondtam: Ő jön. A hívők úgy fognak Jézussal szembesülni, hogy ismerem Őt. Felismerik benne a töviskoronás Királyt. Felismerik benne az átszegzett kezű Isten Fiát. Felismerik benne Megváltójukat. — Hogyne ismernék, mikor az Ő vérében mosódtak meg. Az Ő vérében tisztultak meg a bűntől.

Nekünk az a vigasztalás — és megint utalok a Kátéra —, hogy felemelt fővel várom az égből ugyanazt az ítélőbírót, aki rólam minden kárhoztatást elvett, mert már helyettem odaállt Isten ítélőszéke elé. Te ezt a Jézust várod? Ki az, aki ezt a Jézust várja? Akiről elmondhatja: értem már odaállt az Atya ítélőszéke elé. Rólam már minden kárhoztatást elvett. Az a Jézus jön vissza, akivel mindennap beszélek, akivel élő kapcsolatom van. Sőt az a Jézus, akibe én helyeztettem. — Pál azt mondja: akiben életünk el van rejtve.

Ez a vigasztaló, hogy eljön a felhőkkel, és minden szem meglátja Őt. De a hívőknek, akik Jézus Krisztust szeretik és követik, parancsai szerint élnek és neki kívánnak engedelmeskedni, azok számára Jézus Krisztus nem ítélőbíróként jön el, hanem elsősorban benne kezesünket, védőnket látjuk. Ezért nincs okunk a félelemre. Mert ugyan Jézus, mint ítélőbíró jön el, de a hívő benne kezesét és védőjét látja. Bírói ítélete már nem a bűnre fog vonatkozni, hanem a szétválasztásra.

Két ígét mondok, amiből világlik ez nekünk. Az egyik, amikor Jézus azt mondja a tanítványoknak: a búzát és a konkolyt nem lehet szétválasztani. A konkolyt nem lehet kihúzni, mert netalán kijönne a búza is. De majd az ítélet napján szétválasztatik a kettő egymástól. Majd jönnek az angyalok, és szétválasztják a búzát a konkolytól. Úgy is lehet mondani: ama napon kiderül, ki hova tartozik. Kiderül, hogy ki az, aki hitt, és ki az, aki nem hitt. Mindegy, hogy magáról mit gondolt addig. Sokan azt gondolják: hisznek. Aki már azt mondja, hogy „Jóisten”, meg van róla győződve, hogy hisz. Lehet nekünk bizonyosságot tenni addig. Nem a mi dolgunk ítélni, mert az Úr ismeri a szíveket. De ama napon kiderül, mert Jézus Krisztus ítélete elsősorban a szétválasztásra fog vonatkozni. Egy másik ige azt mondja: elválasztja egymástól a juhokat és a kecskéket. Jobb és bal kéz felé állíttatnak.

Itt fel kell tenni megint a kérdést: te hol leszel? A jobb, vagy a bal keze felől? Te a juhok, vagy a kecskék csoportjában leszel? A konkoly, vagy a búza csoportjában leszel? Mi lesz a te örök sorsod? Jézus visszajövele: „Íme, eljön a felhőkön (...) és siratja Őt a föld minden nemzetsége...” — azt jelenti, hogy mindenki abban a helyzetben marad, amiben találtak, és nincs több lehetőség. Akik sírnak, azok kétféle könnyet ejtenek: a hívők az öröm könnyeit, a hitetlenek pedig az elkésett bűnbánatnak a könnyeit fogják ejteni: Hogy szembesültünk vele, hogy hallottuk legalább egyszer az életünkben egy temetésen, vagy esküvőn, vagy istentiszteleten. Mi hallottuk az evangéliumot, tudjuk, ki Jézus Krisztus, csak nem hittünk neki és nem engedelmeskedtünk az Ő szavának.

Az a nap lezárja a lehetőséget. Olyan, mint amikor a tanárok dolgozatot íratnak és a kicsengetés előtt egy perccel, azt mondják: tessék letenni a tollat! Ez azt jelenti, hogy amit eddig leírt, az alapján fogják értékelni. Mivel le kell tenni a tollat, többet nem írhatok oda semmit. Gondoltunk arra, hogy ha Jézus Krisztus most kilépne a felhők közül, a te állapotod, helyzeted szerint mennél oda, ahol eddig is voltál lélekben? Ahol eddig lecövekelteél?

Ezért kezdi így a Jelenések könyvét János: azt a Jézust várjuk, aki íme, eljön a felhőkkel, de aki már letette az Ő életét, majd ismét felvette, aki meghalt és feltámadt, aki megváltoztatta a helyzetünket, és tett bennünket Isten papjaivá, királyi népévé azzal, hogy átvitt az Ő országába, az Ő uralkodása alá. Vagy ahogy Péter mondja: „A sötétségből a világosságra, halálból az életre vitt bennünket.”

Mi azt az ítélőbírókat várjuk: Íme, eljön a felhőkön... — ez a szó a Bibliában: Íme, nagyon fontos. Ez azt mondja nekünk: János úgy látja Jézust, mint aki már útban van. János nem úgy látja Jézust, mint aki majd valamikor eljön, hanem azt mondja az övéinek: Ő már útban van.

Jézusra nézve mikor hangzott el ez a szó: Íme? Két ige jutott eszembe, ami nagyon fontos.

Az egyik, amikor megjelenik Jézus a Jordán partján és Keresztelő János azt mondja: Íme, az Isten Báránya. És az „íme” azt jelenti: itt van. Íme feltűnt. Hozza az örömhírt nekünk.

A második, amikor a kihallgatáson azt mondja Pilátus: „Íme, az ember.” Itt áll előttek. Most János azt mondja: Íme a Bíró! Érezzük: ez azt jelenti, nyugodtan szemlélheted úgy, hogy itt van, mert élhetsz az Ó jelenlétében. Íme, jön. Csodálatos dolog Isten ígéje. Látjuk azt a Jézust, aki eljön ítélettel.

Hadd hirdessem főleg azoknak, akik nem szeretik ezt hallani, hogy Jézus ítéletre jön vissza: János úgy is beszélt Jézusról, hogy eljött telve kegyelemmel és igazsággal. Az első részben, az evangéliumban ez van. Akkor miért csodálkozunk azon, hogy eljön majd ítélettel is? Abba kell kapaszkodnunk, hogy előbb kegyelemmel és igazsággal jön.

Az a Jézus, aki eljött szegénységben és fektették jászolba, mert nem volt számukra hely, az eljön most dicsőségesen. Az a Jézus, aki eljött szamárháton és bevonult Jeruzsálembe, most bevonul a világ életébe felhőkön. Azt, akit láttak elmenni tizenegyen, most meglátja mindenki eljönni. Elmenni tizenegyen látták, visszajönni mindenki meg fogja látni.

Valamikor Jézus sírt Jeruzsálem felett, és azt mondta: „Hányszor akartam összegyűjteni a te fiaidat, de te nem akartad.” Most pedig megfordul a sírás: a föld minden nemzetsége fog sírni. Vagy örömeiben, vagy bánatában. Az elkésett, elmulasztott lehetőségek miatt.

Végül három dologra figyeljünk még. Az egyik kérdés rövid lesz, azért, hogy tisztában legyünk ezzel: Íme, eljön a felhőkkel. Sokan találgatták, hogy mikor jön el? Erre egyértelmű választ kapunk a Máté 24-ben: azt a napot és órát senki sem tudja, még az angyalok sem, csak az én mennyei Atyám egyedül. — Nincs igazuk azoknak, akik Jézus Krisztus visszajövetelét számlálgatják.

1976-ban például egy csoport mondta: Jézus Krisztus visszajön. Az történt, hogy ennek a vallási csoportnak a tagjai eladták a házukat. Kiültek az árok partjára, Jézust várni. Megkérdezték tőlük: miért adtátok el a házatokat? Mert már nincs rá szükségünk. A pénzre meg szükségetek van? – Jézus nem jött vissza, és sokan közülük öngyilkosok lettek. Hogy mikor jön vissza Jézus, valaki hazudott nekik. Nekünk Isten ígéje nem hazudik. Azt mondja: nem tudjuk.

A másik kérdés: hogyan jön el Jézus? Három dolgot vallunk: az egyik, hogy láthatóan jön el. Szintén az egyik ilyen vallási csoport, amikor már sokadik alkalommal nem jött vissza Jézus, mint amit vártak és tagjaiknak mondtak, azt mondták: eljött, csak láthatatlanul. – Tudjuk az igéből: ilyen sincs. Az ige azt mondja: minden szem meglátja Őt.

A harmadik a legfontosabb: hogyan talál bennünket? A nagy kérdés: hogyan talál téged? Azt mondja az ige: „Boldog az a szolga, akit az ő Ura, amikor hazajön, munkában talál.” — Ezért nem találhat Jézus valakit az árokparton ülve. Figyelmeztet bennünket, hogy az a szolga boldog, akit az ő Ura munkában talál. Volt egy kedves holland tanító testvérünk, aki ehhez hozzátette a magyarázatban: „munkában, Őérette”.

Építed-e az Ő országát? Innen is meg lehet látni azt, hogy milyen a te helyzeted. Hol vagy te? Mit csinálsz? Arról lehet meglátni, milyen a te helyzeted. „Tett bennünket az Ő országa népévé”. Akkor ott vagyok a gyülekezetben. „Tett bennünket Isten előtt papokká”. Akkor imádkozom-e másokért? Van-e hálaáldozatom, hiszen Jézus Krisztus papságából való részesedés ezt jelenti. Ő bemutatta az egyszeri, tökéletes áldozatot, már erre nincs szükség, de hálával áldozzál Istennek, erre van. Hálával áldozol Istennek? Teljesíted a Felségesnek fogadásodat? Hogyan talál bennünket?

Amikor elment Jézus, azt bízta tanítványaira: végezzék azt a munkát, amit rájuk bíz (és ne végezzenek semmi olyat, amit nem bízott rájuk). Rájuk bízta a békéltetés evangéliumát. Azt mondta: „menjetek széles e világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt...” — Jézus Krisztus kiadta, hogy addig mit tegyenek. Mint amikor a főnök kiadja a munkát, megmondja a dolgozóknak, hogy ma ezt és ezt kell elvégezni. Jézus Krisztus egy kicsit tágabb időintervallumot adott meg, mert nem azt mondta: ma ezt kell tenned, hanem amíg visszajövök, ezt kell tenned. Hogyan talál téged Jézus? Munkában Őérette?

Aztán ilyet mond még Péter (2Péter 3.): legyetek készek. Mert abban a pillanatban jön el az Emberfia, amikor nem várjuk. Váratlanul fog eljönni, de ne érjen téged készületlenül. Legyetek készen ti is — hallottuk a lekción. Mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az Emberfia. Azt jelenti ez a számkra: úgy élünk, mintha ebben a pillanatban a bíró elé állíttatnánk.

Azután az odafelvalókkal törődjünk, ne a földiekkel, és kiáltunk: Bizony jövel, Uram Jézus! Arról is beszél Péter levelében az ige, hogy a hívők vágyva várják az Ő megjelenését. Meg lehet látni, hogy te hitben vagy-e: Várod-e az Ő visszajövetelét?

Néhány hete történt, — megbeszéltem a testvérünkkel, hogy elmondhatom. Aki a gyülekezetünkben a gyermek-istentiszteletek rendjét állítja össze, most különösen hosszú időre megcsinálta a beosztást, talán egészen júniusig. Kicsit viccesen mondtam neki: nem kellett volna, mert mi lesz, ha Jézus visszajön, felesleges volt a munka. Azt válaszolta erre: bár jönne! Nem baj, hogy feleslegesen dolgoztam.

Innen is lehet látni, hogy te hol vagy. Lemérheted a hited mélységét, Jézus iránti szereteted tüzét, hogy várod-e, vagy pedig mást vársz. Lehet mást is várni: a gyermekünk felnőjön, az unokánk majd a dédunokánk megszülessen stb. vagy pedig vágyva várod, ahogy Pál apostol vágyva várta: Kívánok az Úrnál lenni, mert az sokkal inkább jobb.

A hívők jobb után vágyakoznak. Mennyi vágy van a te szívedben? Szikszai Béni bácsi írta egyik levelében: Tudod, az a baj, hogy földszagú keresztyénségünk nem kérde: miért késel, Jézus? Figyelmeztető ez a mondat. Egyrészt azért, hogy a mi keresztyénségünk tényleg földszagú-e, vagy pedig azt kérdezzük: miért késel, Jézus? — ahogy egy kedves halleluja énekben van: Jöjj, Úr Jézus, jöjj, mihamar.

Végül még egy történetet mondok el, amit az egyik vallástanártól hallottam, aki a gimnáziumban református hittant tanított. A gimnazisták szerettek az ab-

lakon kinézni. Ez a vallástanár azt monda: ha az ablakon kinéztek, legfeljebb egy dolgot nézhettek: a felhőket. Mert minden felhő gyanús.

Szoktunk-e mi így az égre nézni, hogy minden felhő gyanús? Miért? Mert a mögöl is kiléphet a láthatatlan világból a láthatóba Jézus Krisztus. Várod-e? Ha várjuk, énekeljük most a 673,4 éneket.

Tudom, hamar jó Mesterem,
Az óra fut, a nap közel,
Előtte állok csakhamar,
Meváltó Jézusom, jövel!
Bár a világ gúnyol, nevet,
A honvágy tölti lelkemet,
De nemsokára hív az Úr:
Ó, jöjj haza már, gyermekem!
Kitárt karjával vár az Úr:
Pihenj és nyugodj keblemen!

Imádkozzunk!

Jó tudni, Urunk, ha hitben vagyunk és helyzetünk Isten előtt rendeződött, akkor boldogon várhatunk téged, felemelt fővel, mert tudjuk, hogy eljöveteled azt jelenti, hogy kitárod karodat, magadhoz ölelsz bennünket, és mi állandóan ebben az ölelésben leszünk. És ez az ölelés adja a mi boldogságunkat, örömmünket. Ezért énekelhetjük ott Mózes és a Bárány énekét, és zenghetünk a trón előtt kezeinkben pálmaágakkal.

Úr Jézus Krisztus, figyelmeztess azokat az egész földön, akik hallják az igét, de nem engednek annak. Azt mondják, amit a jebuzeusok mondtak, amikor Dávid ostromolta Jeruzsálemet: ide be nem jössz!

Köszönjük, hogy figyelmeztetsz bennünket, hogy egyszer bemész minden-hová. Bemész oda is, ahol nem vártak, nem kértek, nem nyitottak ajtót. Add, hogy bennünket munkában találjon, felkészülve, odaszánt étellel, szolgálatban. Csak te tudod ezt tenni örök igéd és Szentlelked által.

Kérünk, Urunk, az egész teremtett világért, benne a hívő népért. Köszönjük, hogy búza és konkoly együtt növekedik a szétválasztásig.

Áldunk, hogy a hívőket a szent életben akarod járatni. Hogy egyre inkább hasonlóak legyünk Óhoz, aki alázatos és szelíd. Egyre inkább tudjuk cselekedni a te akaratodat, Atyánk.

Kérünk betegeinkért, akik kórházban vagy odahaza vannak.

Kérünk téged azért a három családért, akik a héten búcsúztak szeretteiktől. Adj számunkra vigasztalást igéden keresztül. Gyógyítsd be sebeiket, hadd lássák meg, hogy te vagy az, aki feltámadtál a halálból első zsengeként, hogy van reménységünk.

Kérünk, gyermekeinkért, a munkába menőkért, azokért, akik nyomorúságban, szenvedésben, mélységben vannak, hogy kérdéseikkel hozzád jöjjenek.

Mindannyiunkra hadd vonatkozzon a te kérésed: ne légy hitetlen, hanem hívő!

Ámen.